

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **Symfonie Capital Advisors s.r.o.**, se sídlem Olšanská 2643/1a, Praha 3, zast. Mgr. Liou Bánoci, advokátkou, se sídlem U Císařských lázní 368/7, Teplice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2020, č. j. 38482/20/5100-41455-712281, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 2. 2021, č. j. 17 Af 35/2020 - 96,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 2. 2021, č. j. 17 Af 35/2020 - 96, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalobkyně se žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2020, č. j. 38482/20/5100-41455-712281 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný částečně změnil a částečně potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 4. 2. 2020, č. j. 711048/20/2003-52522-105438, kterým uvedený finanční úřad zamítl žádost žalobkyně o posečkání úhrady daně.

II.

[2] Městský soud v záhlaví označeným usnesením (dále jen „napadené usnesení“) řízení o žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku za žalobu ve stanovené lhůtě. Jelikož žalobkyně neuhradila soudní poplatek současně s podáním žaloby, městský soud ji vyzval k jeho zaplacení a stanovil k tomu lhůtu patnáct dnů ode dne doručení uvedené výzvy. Tato lhůta uplynula ve čtvrtek dne 28. 1. 2021, žalobkyně však zaplatila soudní poplatek

až dne 5. 2. 2021 (podle záznamu o složení na č. l. 72 spisu dne 4. 2. 2021 – poznámka soudu).

[3] Městský soud v napadeném usnesení neopomněl zmínit podání žalobkyně, která učinila v době před vydáním napadeného usnesení ve dnech 14. 1. 2021, 19. 1. 2021, 3. 2. 2021 (obsahující sdělení o úhradě soudního poplatku) a 8. 2. 2021 (s žádostí o prověření dvojí platby soudního poplatku). Obsah prvních dvou podání posoudil jako žádost o nezastavení soudního řízení pro nezaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), neboť měl za to, že obsah těchto podání odpovídá právě uvedené žádosti. Městský soud však dospěl k závěru, že podmínky vyplývající z § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích nebyly v dané věci splněny, neboť žalobkyně ve svých podáních nesdělila žádné okolnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by jí mohla vzniknout újma, ani nespecifikovala, v čem takové nebezpečí z prodlení spatřuje a jaká újma by jí mohla vzniknout. Zastavení řízení v případě nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě je podle městského soudu zákonem stanovený a předvídatelný následek, který za újmu ve smyslu § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích považovat nelze.

[4] Městský soud dále dovodil, že i kdyby žalobkyně uvedla a prokázala relevantní nebezpečí z prodlení, nebyla zde překážka, která by jí bránila soudní poplatek zaplatit řádně a včas. Žalobkyně je obchodní korporací, společností s ručením omezeným, a jejím jediným jednatelem je Michael Sonenshine (dále jen „jednatel“). Za právnickou osobu ovšem v rámci soudního řízení nejedná toliko statutární orgán, nýbrž i další osoby, typicky pověřeni zaměstnanci podle § 21 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“). Jak přitom plyne z podání ze dne 19. 1. 2021, žalobkyně nepochybně měla zaměstnance, kteří za ni mohli jednat. Jestliže byla stěžovatelka schopna soudu opakovaně zasílat svá podání, byla také schopna zaplatit soudní poplatek řádně a včas. Nadto z předložené lékařské zprávy vyplývá, že jednatel žalobkyně byl hospitalizován do 27. 1. 2021, stanovená lhůta pro zaplacení soudního poplatku však uplynula až 28. 1. 2021. I z uvedeného důvodu nelze podle městského soudu uvažovat o tom, že by žalobkyně nemohla bez svého zavinění zaplatit soudní poplatek v soudem stanovené lhůtě.

[5] Městský soud závěrem dodal, že požadavek žalobkyně uplatněný v podání ze dne 8. 2. 2021 k započtení dříve zaplaceného soudního poplatku na nynější věc, nemůže ničeho změnit na výsledku daného řízení, jelikož započtení soudního poplatku je vyloučeno.

III.

[6] Proti napadenému usnesení se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brání kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Navrhuje je zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[7] Stěžovatelka v kasační stížnosti především namítá, že městský soud nesprávně posoudil její žádost o prodloužení lhůty, neboť ji posoudil jako žádost ve smyslu § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích. Podle obsahu této žádosti se však jednalo o žádost

pokračování

o prodloužení soudcovské lhůty k zaplacení soudního poplatku podle § 40 odst. 5 s. ř. s. Takto měla být posouzena i s ohledem závěr městského soudu, že stěžovatelka v postavení obchodní korporace nemohla splnit podmínky pro vyhovění žádosti ve smyslu § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích.

[8] Dospěl-li přesto městský soud k závěru, že stěžovatelčina žádost je žádostí podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, měl stěžovatelku vyzvat k odstranění vad jejího podání ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s., pokud měl za to, že stěžovatelka nesdělila žádné skutečnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by jí mohla vzniknout újma. Stěžovatelka v tomto směru odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 5. 2005, č. j. 3 As 6/2004 - 105.

[9] Podle stěžovatelčina mínění městský soud také nesprávně dovodil, že zde nebylo nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by stěžovatelce mohla vzniknout zastavením řízení újma a že nesdělila soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují. Stěžovatelka totiž doložila městskému soudu lékařskou zprávu prokazující hospitalizaci jejího jediného jednatele do 27. 1. 2021 z důvodu nemoci covid-19 a zaslala i propouštěcí zprávu z Fakultní nemocnice Královské Vinohrady. Z ní plyne, že jednatel měl i po propuštění z nemocnice nadále dodržovat klidový režim. Stěžovatelka tudíž považuje za nepřiměřené, aby jednatel ihned druhý den po svém propuštění z nemocnice organizoval platbu k zaplacení soudního poplatku. Stěžovatelka má jednoho zaměstnance na částečný úvazek a přístup k účtu má pouze jednatel a právě jen on provádí odesílání plateb. Podle § 166 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“), jsou zaměstnanci oprávněni zastupovat zaměstnavatele jen v rozsahu obvyklém vzhledem k jejich zařazení nebo funkci. Chod společnosti závisí u stěžovatelky pouze na jednatele. Ten uhradil soudní poplatek ihned, jakmile to bylo z jeho strany možné. K výtce soudu, že stěžovatelka netvrdila splnění dalších skutečností, aby bylo možno postupovat podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, stěžovatelka dodává, že v takovém případě bylo povinností městského soudu ji poučit a vyzvat k nápravě vad jejího podání v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s.

[10] Stěžovatelka nesouhlasí ani s odkazem městského soudu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2020, č. j. 8 Afs 352/2019 - 20, neboť není v nynější věci přílehlavý. Stěžovatelka nebyla pasivní a nenechala marně uplynout lhůtu k zaplacení soudního poplatku, nýbrž opakovaně žádala o její prodloužení, aniž městský soud na tyto žádosti před zastavením řízení jakkoliv reagoval. Stěžovatelka proto byla v dobré víře, že tyto žádosti zohlední. Nadto mohl městský soud žádost stěžovatelky posoudit s ohledem na nemoc a hospitalizaci jejího jednatele také jako žádost o přerušování řízení.

[11] Postupem městského soudu tudíž došlo k zásahu do práva stěžovatelky na přístup k soudu ve smyslu čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Městský soud se k nevyhovění stěžovatelčině žádosti vyjádřil až v odůvodnění napadeného usnesení, kterým řízení zastavil. Stěžovatelka žádala o prodloužení lhůty dvakrát, městský soud však nereagoval, rozhodl až v napadeném usnesení, a stěžovatelka tudíž neměla možnost soudní poplatek uhradit včas, neboť se o neprodloužení lhůty nedozvěděla před jejím uplynutím. Městský soud měl podle stěžovatelky rozhodnout o její žádosti samostatným usnesením a to ještě v době před uplynutím lhůty k zaplacení soudního poplatku. V této souvislosti odkazuje

stěžovatelka na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 5 Afs 13/2012 - 21.

[12] Stěžovatelka nakonec dodává, že dodatečně městský soud požádala o prominutí zmeškání lhůty ve správním soudnictví podle soudního řádu správního ve spojení se zákonem č. 191/2020 Sb., zákona o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastníci se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby (dále jen „zákon č. 191/2020“). Na tuto žádost však již městský soud nereagoval.

IV.

[13] Žalovaný nevyužil práva vyjádřit se ke kasační stížnosti.

V.

[14] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené usnesení netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[15] Kasační stížnost je důvodná.

[16] Nejvyšší správní soud nejprve připomíná, že bylo-li řízení před městským soudem zastaveno, přichází pojmově v úvahu pouze kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., jako zvláštní ustanovení ve vztahu k ostatním důvodům podle § 103 odst. 1 s. ř. s. (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2011, č. j. 2 As 15/2011 - 111). Nejvyššímu správnímu soudu tak přísluší se v souzené věci zabývat pouze tím, zda je napadené usnesení zákonné, tj. zda bylo namíste řízení o žalobě zastavit pro nezaplacení soudního poplatku.

[17] Ze spisu městského soudu vyplývá, že stěžovatelka podala dne 9. 12. 2020 žalobu proti napadenému rozhodnutí žalovaného. Městský soud usnesením ze dne 5. 1. 2021, č. j. 17 Af 35/2020 - 58, stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě deseti dnů od jeho doručení odstranila tyto nedostatky žaloby: „(i) *upravila náležitosti žaloby dle § 37 odst. 3 ve spojení s § 71 odst. 1 písm. f) s. ř. s. tak, aby formulovala návrh výroku rozsudku odpovídající zvolenému žalobnímu typu – žalobě proti rozhodnutí správního orgánu; (ii) upravila náležitosti návrhu na vydání předběžného opatření podle § 37 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 38 odst. 1 s. ř. s. tak, aby srozumitelně a jednoznačně formulovala návrh zatímní úpravy poměrů, kterého se domáhá.*“ Usnesením ze dne 6. 1. 2021, č. j. 17 Af 35/2020 - 60, městský soud stěžovatelku dále vyzval k zaplacení soudního poplatku za řízení o žalobě a za návrh na vydání předběžného opatření v celkové výši 4.000 Kč. K tomu stěžovatelce stanovil lhůtu patnácti dnů ode dne doručení uvedeného usnesení. Přípisem z téhož dne, č. j. 17 Af 35/2020 - 61, pak městský soud stěžovatelku informoval o senátu, kterému byla věc podle rozvrhu práce přidělena k projednání a rozhodnutí a poučil ji o možnosti podání námítky podjatosti ve lhůtě jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozví. Závěrem městský soud stěžovatelku v tomto přípisu vyzval, aby se ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení vyjádřila, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. Všechny tři písemnosti městského soudu byly stěžovatelce doručeny do její datové schránky dne 13. 1. 2021.

pokračování

[18] Dne 14. 1. 2021 bylo městskému soudu doručeno podání učiněné prostřednictvím datové schránky stěžovatelky, označené jako „*Žádost o prodloužení odvolací lhůty*“. Podání za stěžovatelku učinila Bc. Z. C., aniž bylo součástí soudního spisu její pověření k jednání za stěžovatelku v označené věci. V uvedené žádosti bylo uvedeno, že „*dne 13. 1. 2021 jsme do datové schránky obdrželi vyjádření k č.j. 17 Af 35/2020- 61. Vzhledem k hospitalizaci pana jednatele Michaela Sonenshina bychom chtěli požádat, zda by bylo možné prodloužit odvolací lhůtu na nejzazší možný termín. Bohužel nedokážeme aktuálně říci, jak dlouho bude pan Sonenshine hospitalizován. V nemocnici jsme si již vyžádali potvrzení o jeho hospitalizaci a jakmile jej obdržíme, obratem Vám jej dodáme.*“

[19] Dne 19. 1. 2021 bylo prostřednictvím datové schránky stěžovatelky doručeno městskému soudu další podání učiněné Bc. Z. C. V něm tato uvedla, že „*[d]ne 13. 1. 2021 jsme do datové schránky obdrželi vyjádření k č.j. 17 Af 35/2020 - 61. Vzhledem k hospitalizaci jednatele Michaela Sonenshina jsme dne 14. 1. 2021 žádali datovou schránkou o prodloužení odvolací lhůty s tím, že dodáme potvrzení z nemocnice o jeho hospitalizaci. Potvrzení proto přikládám v příloze. V případě, že bude ještě potřeba cokoli doložit, neváhejte mě, prosím, kdykoliv kontaktovat.*“ Z přiloženého potvrzení o hospitalizaci vyplývá, že jednatel stěžovatelky byl hospitalizován od 11. 1. 2021.

[20] Následně jednatel stěžovatelky zaslal městskému soudu podání ze dne 3. 2. 2021, kterým oznámil zaplacení soudního poplatku v tentýž den a přiložil propouštěcí zprávu z nemocnice, podle které byl hospitalizován od 10. 1. 2021 (23:50) do 27. 1. 2021 (8:54) pro onemocnění SARS-Cov 2 pozitivní bilaterální pneumonii. Veškerá další podání již vůči městskému soudu činil výlučně jednatel stěžovatelky.

[21] Podle § 33 odst. 4 s. ř. s., *za právnickou osobu jedná ten, kdo je k tomu oprávněn podle zvláštního zákona. Za právnickou osobu nemůže jednat ten, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy právnické osoby. Kdo jedná za právnickou osobu, musí své oprávnění na výzvu soudu prokázat. V téže věci může za právnickou osobu současně jednat pouze jediná osoba.*

[22] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s., *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

[23] S ohledem na shora uvedený obsah soudního spisu vedeného městským soudem v nynější věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že městský soud pochybil, pokud řízení o žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku, aniž ještě před vydáním uvedeného, kasační stížností napadeného, usnesení postupoval vůči stěžovateli v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. Nesprávně totiž jednak přistoupil k posouzení obsahu dvou stěžovatelčiných podání ze dnů 14. 1. 2021 a 19. 1. 2021, které mu byly doručeny prostřednictvím datové schránky stěžovatelky, a taktéž pochybil, nezabýval-li se tím, zda osoba, která tato podání za stěžovatelku učinila, Bc. Z. C., za ni skutečně byla oprávněna jednat v řízení před soudem.

[24] Jak již výše uvedeno (srov. odst. [18] a [19]), obsahem zmíněných podání byla stěžovatelčina žádost o „*prodloužení odvolací lhůty*.“ Obě tato podání byla podle identifikace soudní písemnosti v nich uvedené reakcí na přípis městského soudu obsahující poučení o složení senátu, o možnosti uplatnit námitku podjatosti s výzvou k vyjádření se k možnosti rozhodnout bez nařízení jednání (písemnost č. j. 17 Af 35/2020 - 61). Tento přípis uvedení žádné „*odvolací lhůty*“ neobsahoval. Stanovil pouze lhůtu k vyjádření se k možnosti rozhodnout bez nařízení jednání. Není tudíž pochyb o tom, že obsah obou těchto stěžovatelčiných podání byl v tomto ohledu přinejmenším nejasný. Nebylo zřejmé, čeho přesně svými podáními v kontextu úkonů městského soudu (viz výše uvedené tři písemnosti doručené stěžovateli téhož dne) hodlá stěžovatelka dosáhnout. Nebylo z nich tedy ani zřejmé, že se jedná o reakci na výzvu k zaplacení soudního poplatku, ani že jde o žádost podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, aby řízení nebylo zastaveno, jak dovodil městský soud. Jedinou konkrétní informací seznatelnou z uvedených dvou stěžovatelčiných podání tak byla skutečnost, že její jednatel je hospitalizován.

[25] Podle Nejvyššího správního soudu však v takovém případě bylo na místě učinit stěžovatelce výzvu postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s. a objasnit ve spolupráci s ní obsah jejích dvou podání, a to tím spíše, že z nich bylo zřejmé, že je v řízení aktivní, s městským soudem spolupracuje, má zájem na pokračování v řízení (což ostatně shodně dovodil i městský soud v odst. 10. napadeného usnesení), avšak je v tomto svém postupu dílem omezena zmíněnou, v řízení prokázanou, hospitalizací jednatele společnosti. Jelikož městský soud takto nepostupoval, ač obsah obou stěžovatelčiných podání byl nejasný, dopustil se vady řízení, jež mohla mít vliv na zákonnost napadeného usnesení.

[26] Městský soud nadto v napadeném usnesení také dovodil ze stěžovatelčina podání ze dne 19. 1. 2021, že má zaměstnance, kteří za ni mohou jednat, a mohli tudíž včas zaplatit i soudní poplatek. Odkazoval na to, že za právnickou osobu v rámci soudního řízení nejedná toliko statutární orgán, nýbrž typicky i pověření zaměstnanci podle § 21 o. s. ř.

[27] Z výše citovaného § 33 odst. 4 s. ř. s. v návaznosti na obecnou úpravu zastoupení právnické osoby (viz § 151 a § 161 a násl. občanského zákoníku) vyplývá, že za právnickou osobou jedná prvořadě její statutární orgán. Tím byl v nynější věci (o čemž není sporu) jediný jednatel společnosti Michael Sonenshine. Ostatně uvedenou skutečnost městský soud ověřil v obchodním rejstříku (viz odst. 12. napadeného usnesení) a nepochyboval o ní. Jak již také uvedeno, obě podání s požadavkem k „*prodloužení odvolací lhůty*“ učinila za stěžovatelku Bc. Z. C. Městský soud přitom bez dalšího dovodil, že se jedná o zaměstnance stěžovatelky, který je za ni oprávněn v řízení před soudem také činit úkony. Taková skutečnost však z ničeho neplyne. Uvedený závěr je chybný, resp. přinejmenším předčasný. Ačkoliv městský soud v tomto směru správně odkázal na § 21 o. s. ř. (jenž se podle § 64 s. ř. s. použije i v soudním řízení správním), podle nějž za právnickou osobu činí v řízení před soudem úkony i její zaměstnanec, který tím byl statutárním orgánem pověřen [srov. § 21 odst. 1 písm. b) o. s. ř.], opomněl, že taková osoba je povinna své oprávnění soudu prokázat, neboť její oprávnění nelze bez dalšího předpokládat. Průkazem oprávnění jednat za právnickou osobu je v případě zaměstnance písemné pověření udělené statutárním orgánem. Takovým pověřením Bc. C. nedisponovala, resp. jej městskému soudu nepředložila, městský soud jej nevyžadoval a bez dalšího vycházel z toho, že se jedná

pokračování

o osobu oprávněnou za stěžovatelku v řízení před soudem činit úkony. I v tom městský soud pochybil, neboť se vůbec nezabýval skutečností, zda jsou úkony (nadto nejasného obsahu – viz výše) činěny osobu oprávněnou za stěžovatelku v řízení jednat.

[28] V opačném případě, neměl-li oprávnění k jednání za společnost prokázáno, totiž neměl k uvedeným dvěma podáním stěžovatelky přihlížet. S ohledem na uvedené městský soud pochybil i v tom, že stěžovatelku nevyzval k předložení pověření Bc. Z. C. jednat za ni v řízení před soudem a činit příslušné úkony (zde žádosti o „*prodloužení odvolací lhůty*“). Při absenci pověření uvedené „zaměstnankyně“ pak neměl městský soud ani posuzovat povahu a obsah obou podání učiněných ve dnech 14. 1. 2021 a 19. 1. 2021. Neměl totiž postaveno na jisto, zda tato podání mohla vůči městskému soudu vyvolat příslušné účinky.

[29] Na situaci, k níž došlo i v souzené věci přitom dopadá právě postup vyplývající z § 37 odst. 5 s. ř. s. Podle něj správní soud účastníka řízení vyzve k doplnění či opravě podání, které je vadné, pokud neobsahuje všechny zákonem stanovené náležitosti nebo je nesrozumitelné či neurčité. Užití postupu podle citovaného ustanovení bylo z výše již uvedených důvodů na místě i v nynějším případě. Z podání ze dne 14. 1. 2021 nebylo lze s jistotou určit, čeho se stěžovatelka (jednající Bc. C.) domáhá, tedy zda žádá o nezastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku ve smyslu § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích či o prodloužení lhůty podle § 40 odst. 5 s. ř. s. či se jedná o jiný obsah podání. To platí tím spíše, že uvedené podání odkazovalo na soudní písemnost č. j. 17 Af 35/2020 - 61, k jejímuž obsahu je však bylo jen stěží možno vztáhnout. I v tom bylo podání stěžovatelky nejasné. Teprve poté, co by městský soud učinil výzvu směřující k vyjasnění obsahu stěžovatelčiny žádosti ze dne 14. 1. 2021 (resp. 19. 1. 2021), by mohl uvážit o dalším postupu, a to až již podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, nebo podle § 40 odst. 5 s. ř. s. či jakkoliv jinak. Nutno zde souhlasit se stěžovatelkou i v tom, že pokud by se jednalo o žádost o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku, pak by bylo na místě o této žádosti rozhodnout samostatným usnesením dříve, než městský soud řízení zastaví pro nezaplacení soudního poplatku.

[30] Městský soud se tudíž v řízení předcházejícím vydání napadeného usnesení dopustil pochybení, jež mohla mít za následek nezákonnost napadeného usnesení. Kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. byl naplněn.

[31] V dalším řízení tedy městský soud postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spolupráci se stěžovatelkou vyjasní jednak obsah jejích podání ze dnů 14. 1. 2021 a 19. 1. 2021, ale současně též prověří oprávnění Bc. Z. C. jednat za stěžovatelku a tato podání učinit. Teprve poté může opětovně posoudit důvodnost případně podané žádosti (o nezastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku či o prodloužení lhůty k jeho zaplacení). V dalším řízení městský soud zohlední i stěžovatelčino podání ze dne 23. 3. 2021 (viz č. l. 174 spisu městského soudu) obsahující žádost o prominutí zmeškání lhůty v návaznosti na zákon č. 191/2020 a o věci nově rozhodne.

[32] Nejvyšší správní soud nad rámec shora uvedeného upozorňuje městský soud též na usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2020, č. j. 55 Af 63/2020 - 52 (viz č. l. 83 spisu), kterým uvedený soud postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu

místně příslušnému žalobu stěžovatelky podanou téhož dne jako v nynější věci (9. 12. 2020) a týkající se téhož napadeného rozhodnutí žalovaného (i rozhodnutí finančního úřadu). Překážka zahájeného řízení či věci pravomocně rozhodnuté by totiž představovala neodstranitelný nedostatek v podmínkách řízení, a zakládala by tak důvod pro postup podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

VI.

[33] Na základě výše uvedených skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto napadené usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení podle § 110 odst. 1 části věty první před středníkem s. ř. s. V něm je městský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[34] V novém rozhodnutí městský soud rozhodne rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2021

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu